

Llegint mossèn Gil: Cal parlar de laïcitat?

Dm, 18/11/2014 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

En una entrevista publicada el mes de juny a la revista *Poblet*, li demanen a mossèn [Josep Gil i Ribas](#) quin paper han de tenir els laics en l'Església per a acabar d'esdevenir imatge real del Poble de Déu. Respònd: "L'Església és laos (poble) ... així doncs cal parlar d'una estructura laical de l'Església ... Cal remarcar que la finalitat de l' Església no és ella mateixa sinó el món al qual és enviada". L'article és una delícia, i com que guardo l'excel·lent record del professor d'Escatologia que va ser per a mi mossèn Gil, he anat a comprar, per ara, els dos darrers volums de la seva recentment publicada *Història del pensament cristià*. En el darrer volum explica la confusió de termes que, ens els darrers anys s'està produïnt. Mentre que en la teologia del Concili Vaticà II el laic és el membre del Poble de Déu (laos) i, en certa manera, tota l'Església hauria de tenir aquesta identitat laical -de servei al món-, la nostra societat ha avançat en l'acceptació del terme laic com a aquella persona que no fonamenta en cap religió ni creença transcendent la seva actuació vital, social, política. I la societat laica és aquella que es regeix i s'organitza sense estar influenciada per cap religió ni creença.

Molts laics i laiques, i també preveres i religiosos, estem convençuts que la qüestió del laicat és una assignatura pendent del Concili Vaticà II. I volem que l'esplèndida teologia del laicat esdevingui real pràctica eclesial. Com també creiem que la nostra Església encara no ha après a viure enmig d'una societat laica.

A nosaltres, als laics de forma especial, ens toca identificar, descriure, pintar amb tots els colors de la paleta, les característiques de la perifèria de l'existència humana. Nosaltres la vivim, en formem part, estem barrejats amb els homes i dones del nostre temps. Com ho hem de fer, perquè aquesta nostra experiència sigui patrimoni de l'Església? Com ho hem de fer perquè la riquesa del viscut, també la monotonia i la grisor de la vida, formin part de la paraula de l'Església al món? La nostra participació corresponsable té com a principal missió fer una Església més servidora del món. Quant se'ns demana que assumim la nostra vocació i missió enmig del món, cal recordar que això comporta, forçosament, voler fer una Església més oberta, més "en sortida". Més centrada en l'essencial. I en aquesta tasca també ens hi sentim compromesos. Perquè volem comunitats i parròquies on els laics puguin ser qui són, i puguin ser corresponsables -més que col.laboradors, com recordava el bisbe [Sebastià Taltavull](#) no fa gaire- d'aquesta Església en sortida.

Per això, i perquè sabem que no hi ha Església fidel a l'Evangelí i al servei del món, sense que els laics cristians ajudem a descobrir la presència del Ressuscitat en les nostres Galilees, [Laicat XXI](#) convoca un Congrés de Laicat a Catalunya l'octubre del 2015. I en camí, pacient, constant i en xarxa cap a aquest Congrés ens trobarem el [dissabte 22 de novembre](#) a la parròquia de Santa Madrona. Espai nou i rehabilitat, signe del que pot ser una Església en diàleg i oberta a les perifèries del barri i la ciutat, sense renunciar a la seva missió de ser signe de la Llum del Ressuscitat en mig de la ciutat.